

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 40. Obitus Jacobi Vitriacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

§. XL.

Sæcul.XIII.
A.C.1240.*Obitus Jacobi Vitriacensis.*

Geroldo Latino Patriarcha Hierosolymitanus rebus humanis erepto, quod an. 1239 factum, hic titulus aliquanto tempore vacavit: dein Canonici Jacobum Vitriacensem, Episcopum Tusculanum & Cardinalem elegerunt. Sub anno 1218. Ptolemaidis Episcopus evaserat, multisque annis in Palæstina transactis Romam venit, ubi eum Papa Honorius III. & Cardinales, inter alios Hugo seu Hugolinus Episcopus Ostiensis benignissime excipiebant. Hunc Jacobus singulari secum amicitia junctum a violentis contra Religionem temptationibus per reliquias B. Mariæ Ogniacensis liberavit. In Palæstinam & inde Romam reversus ex consensu Papæ Honorii Episcopatus onera deposuit. Tum Ogniacum reversus, inter Canonicos Regulares, ut antea, egit, sæpe in provincia de rebus divinis verba faciens. Cum vero compierisset, amicum suum Cardinalem Hugolinum in Papam electum nomen Gregorii IX sumpsisse, eum summa in dignitate coram honorandum sibi esse censuit, nec aures præbuit Priori Ogniacensi, qui ipsum a novo Papa non dimissum iri dicebat. Ergo Romanam profectus anno 1229 *Boll.p.669.*

Jacobus

Sæcul. XIII.
A. C. 1240. Jacobus eodem anno Cardinalis Episcopus Tuscanus creatus est.

Hoc in statu erat, cum cooptatus est Patriarcha Hierosolymitanus. Sed Papa Gregorius ejus in curia Romana præsentiam operamque Ecclesiæ universæ necessariam esse ratus, postulationem haud admisit: & Cardinalis paulo post de vita decepsit nimirum ultimo Aprilis an. 1240. Ejus ossa sequente anno ad monasterium Ogniacense, ut voluerat, delata sunt. Plurima ejus scripta super sunt. Historia Orientis, in qua situm regionum, populorum mores, & continentem rerum ordinem seriemque a Mahomete usque ad annum 1229 describit. Historia Occidentis, in qua statum Ecclesiæ Latinæ sui temporis, ac sigillatim diversos Ordines Religiosos depingit. De sacerdotibus, quos sæculares vocant, loquens, eos ad exsolvendum horarium divini officii pensum adstrictos esse affirmat, utcunque occupati sint, monetque, ut quamlibet ejus partem designato tempore peragant, atque si hoc fieri non possit, anticipent potius quam differant. Habet etiam ab illo Vitam B. Mariæ Ogniacensis, multosque sermones. Post ejus mortem Papa Sedi Hierosolymitanæ providendi jus ad se recidisse perhibens, illuc Robertum Episcopum Nannianum transtulit, qui duas jam Ecclesias

*Sup. Lib.
LXXVII.*

§. 3.

Alberic.

p. 575.

Id. p. 577.

Cathe-

Cathedrales egregie gubernaverat. Id Sæcul. XIII.
patet ex litteris Pontificiis Romæ 14 Ma- A. C. 1240.
ji 1240 datis. Posthæc eum Papa in pro-
vincia Hierosolymitana & in exercitu ^{ap. Rain.}
Christiano suum esse Legatum voluit. ^{1240. n. 74.}

§. XLI.

Papa concilium convocat.

Friderico in Italia majores indies pro- *Petr. de Vin.*
gressus faciente, præcipuorum Cardi- *I. ep. 36.*
nalium quidam & aliquot Religiosi suam
interponebant operam, ut Papa & ille in-
ducias ac demum pacem inirent. At *Matth. Par.*
cum Lombardos iis contineri Papa vel- *p. 484.*
let, Cæsar nollet, nihil statutum est, ut
liquet ex hujus epistola 18 Jul. 1240 da-
ta. Deinde Papa Episcopum Brixien-
sem ad Imperatorem misit, eique dici cu-
ravit, se pacis jungendæ gratia in prox-
imum Pascha indicere concilium velle,
atque ut Præfules & Optimates tuto ad
id venire possint, saltem ad illud tempus
usque inducias pangendas esse, quæ Lom-
bardos quoque comprehendenderent. Fri-
derico pertinaciter recusante litteras ta-
men ad convocandum concilium circum-
misit.

Habemus illas, quas ad Archiepisco-
pum Senonensem dedit, & in quibus præ-
ter gravia sanctæ Sedis negotia aliam
non exprimens causam, eum ad prox-
Histor. Eccles. Tom. XX. B b mum